

تداوم بحران سیاسی عراق
برای تشکیل دولت

یک پازل آشفته سیاسی

● عبدالرحمن
فتح الهی

سقوط رژیم بعث شاهد ورود پروسه دموکراسی و ایجاد ساختار سیاسی برخاسته از رأی مردمی هستیم و ذیل چرخه دموکراتیک با برگزاری انتخابات پارلمانی، فرایند شکل‌گیری دولت بر اساس نظامی حزبی و سیستم نخست‌وزیری پی گرفته می‌شود، ولی در عین حال دودمه دموکراسی در عراق نوین به وضوح نشان داده است که این چرخه یک چرخه بشدت معیوب است که در نهایت سبب ناکارآمدی گفتمان دموکراسی در عراق شده است.

اگر از این رهیافت به جامعه و نظام سیاسی - اداری عراق در این سال‌های پس‌اصدام بنگریم، عملاً شاهد یک دور باطل از حضور افراد و احزابی هستیم که انتخابات، دموکراسی و کرسی‌های پارلمانی را صرفاً مسیری برای قبضه قدرت می‌دانند، نه تلاشی دموکراتیک با هدف بهبود وضعیت جامعه عراق. در همین راستا بازگشت چهره‌های تکراری چون جریان صدر و برخی از سیاستمدارانی که طی ۱۹ سال گذشته در عرصه حاکمیت عراق حضور داشته‌اند سبب شد تا مردم عراق، هم آرمان‌های انقلاب اکتبر ۲۰۱۹ بر باد رفته ببینند و هم حضور مجدد این افراد در عرصه انتخابات پارلمانی ۱۰ اکتبر ۲۰۲۱/۱۸ مهر سال جاری را به معنای ادامه مسیر گذشته تلقی کنند که در نهایت تغییر مثبت، ولو اندکی در روند موجود ایجاد نخواهد کرد.

البته پیش از آن مردم عراق با انقلاب اکتبر ۲۰۱۹ این تصور را پیدا کردند در سایه فشار به سیستم برای برگزاری انتخابات زود هنگام پارلمانی می‌توانند طرحی نو با هدف تغییر مثبت در ارتقای

پیدا نکند عملاً خروج از بن‌بست فعلی غیرممکن به نظر می‌رسد. اگر چه شاید در نگاه اول سناریوی تقسیم قدرت یک سناریوی مطلوب از نگاه چهارچوب هماهنگی، آن هم در شرایط فعلی باشد، ولی ذیل نگاه تمامیت خواهانه مقتدی صدر عملاً رهبر جریان صدری‌ها به کمتر از تصاحب کل قدرت و زعامت کامل بر امور عراق قناعت نمی‌کند.

با این اوصاف مجموعه نکات یاد شده ما را به این مهم رهنمون می‌کند که اگر چه طی ۱۹ سال گذشته با شکل‌گیری عراق نوین بعد از صدام حسین و

در این بین اختلافات و گسل درون‌کردی بین دو حزب سنتی اقلیم (اتحادیه میهنی کردستان عراق و حزب دموکرات کردستان عراق) نیز به کاتالیزور دیگری در انسداد سیاسی عراق برای تعیین کلیددار کاخ السلام بغداد بدل شده است. در آن سوی داستان اختلاف درون شیعی هم برای تعیین نخست‌وزیر و کابینه آتی روز به روز در حال افزایش است. ناگفته پیداست جدال سیاسی صدر با چهارچوب هماهنگی سایه سنگینی بر کل مناسبات عراق انداخته است و تا زمانی که یکی از دو طرف به قدرت دست

با گذشت بیش از ۱۴۶ روز از انتخابات زودهنگام پارلمانی در عراق کماکان بحران سیاسی برای تشکیل دولت در این کشور با قوت ادامه دارد. علی‌رغم برگزاری پرحاشیه نخستین جلسه پارلمان جدید با دستور کار تعیین رئیس مجلس که به انتخاب مجدد محمد الحلبوسی به عنوان هم‌پیمان مقتدی صدر ختم شد، اما همچنان فضای دوقطبی بین صدری‌ها و چهارچوب هماهنگی به عنوان بزرگ‌ترین مانع بر سر تعیین رئیس جمهور، نخست‌وزیر و کابینه آتی عراق عمل می‌کند.

۱۹ مهر ۱۴۰۰

انتخابات پارلمانی عراق برگزار شد. انتخاباتی که به دنبال آن جنبش صدر برای اولین بار دارای بیشترین کرسی‌های پارلمانی شد. نتایج این انتخابات موجب چالش‌های بسیاری شد که هنوز هم ادامه دارد.

